

M I M

1 6 4 8

E. B. S.
Ll, 2, 3.

30 B 10.

In usum Pedagogii
Regiae Hanaeensis

Frankfurter Personalschriften.

168

Dedichte zu Hochzeit, Tod, Amtsantritt
usw. von Angehörigen der Universität und
Stadt Frankfurt a. O. Aus den Jahren

1592 bis 1648.

Ein Verzeichnis befindet sich in
alphabetischen Katalog des
Beamtentwickelns.

19

NOVIS N VPTIIS
DN. GREGORII MOLLERI
CROSNENSIS SIL.

Iuvenis ab eruditâ doctrinâ, & morum
elegantiâ ornatissimi, sponsi,

ET

DOROTHEÆ NEVMA NÆ
virginis castissimæ & pudicissimæ
CHRISTOPHORI NEVMAN S
Viri & civis Crosnensis optimi, in-
gerrimi, filia charissima, sponsa
Crosnae Silesiorum
Ad diem quartum Iduum Maii

ANNI

cl. L. xcv

Liber M. Joannis celebratis Molleris Cro.
AMICI S.
In Academiâ Francofurtana gratulantur.

Ἐτεομηνοημερόστιχον.

Bls sena Ut Mall LVX orta, probante Ieho Vâ
Egregio Sponso Sponsa Venusta Dat Vr.
Math. Ruading. Fraust.

Typis Sciurianis.

DN. GREGORIO MOLLERO

Vi studiosus eras, & calebs discipulus q;
Non multo ante meus; nunc ciris es atq;
maritus.

Adfinisq; meus, cultissime Sponse, futurus?
Hem, libertatem permutas carcere, libros
Merce, novâ, Musas, nupta, Phœbumq; decorum.
Mercurio frandis qui dicitur esse Magister?
Quid facis? ista utinam in melius mutatio fiat.
Quod precor ex animo. Nec res mala civica vita:
Sit comes integritas tantum, virtusq; fidesq;
Iustitiae fulcrum. Quin & res publica felix:
In quâ non vulgus solum paretq; regitq;
Aut queis dulcis odor lucri de qualibet est re:
Verum etiam studiisq; bonis cultisq; politi
Moribus, atq; adeò vitâ factisq; probati.
Nec te pœnitiat calamo trivisse labellum;
~~Artibus ut mentem, linguam sermone polires.~~
Arte opus est, mihi crede, in quovis ordine vitae:
Quodq; dolet, docet; & facilis doctrina ferundo est.
Nec durus carcer socius torus, ast sacer ordo:
Quem DEV Sin primâ sancivit origine mundi.
Hunc ego felicem ex animo precor atq; secundum
Vobis, adfinisq; meo, charaq; sorori
Dorothea, quam spero DEL, cultissime DONVM
Sponse tibi, vitem gratam vitamq; futuram.

M. Christop. Neander Prof. Eth, SBB.

VERGILIA
URBIS
HALLE S.

VERGILIA
URBIS
HALLE S.

Versus Reciproci.

HOc placet Astricolis castas cū conjugē noctes
Ducere; nec foedis se dare criminibus.
Hinc procul Eumenides; non adsit Dæmonis
A te

Pestilis; es præsens nec citō abi pia Pax.
DOROTHEÆ sua dos Sponsus det basia: nunquam
Splendida non placeat dos sua G R E G O R I O.
Sit tibi conjugium felix, nec marcida Sponse
Gaudia: nec vitam duc malè Nestoream.
Es bonus Oeconomus? non semper vivito surdus:
Tempore sis cœcus; nec citō credideris.
Es bonus Oeconomus? non semper vivito mutus:
Tempore sis Linceūs; haud facile unoculus.
Prosperitas tibi sit: nec cancri condita gressu
Metra obsint; vivas; nec malè dispreas.

M. Caleb Trygophorus Org. Log. Prof.

ELEGVS.

Fst ita: conjugii caſtos qui sanxit amores,
Ille tibi DONVM nobile, Sponse, dedit.
Donum, quod rutilo nunquam mutaveris auro
Aut gemmis, quas fert Indica terra, bonis.
Hæc soboles morata VIRI est, quem candida virtus
Et morum integritas ornat, & alba fides,
Hæc soror eximi i est in quâlibet arte Magistri,
In cuius Clarias mente habitare putas.
Is me ceu fratrem jam pridem diligit, ornat:
Illum ego ceu fratrem diligo & usq; colo.
Hanc tibi Sponse decens ex toto pectore Sponsam
Grator, & ex animo commoda mille precor.

*M. Paulus Fendius Eccl. Gandrinæ
pastor amoris ergo sbb.*

A 2 Alias

PHALEGIVM.

Lux quarta tibi Iduum beata
Maiarum, ter & ô quater beata,
GREGORI optime, quæ puellularum
Lumen Numine maximo favente,
Flammulæ tribuit tuæ, atq; venis
Virginem, sitientibus tenellam.
Donum hercè egregium, pium, venustum;
Donis omnibus omnium Dearum
Ornatum, sociali amore dignum.
Quod curas lepido levabit ore.
Quod quæcunq; foris labor paravit,
Componet studio severiore
Quod te delitiis suis beabit,
Blandis delitiis tori jugalis
Et (votis Deus annue) elegantem
Quotannis sobolem feret tibi. Ergo
Quàm lux quarta tibi Iduum beata
Majarum, ter & amplius beata.

M. Bartholomeus Stirius
WVolaviens. autogedcas.

ELEGIA.

Vmredit elapsis nivibus nova tēporis ætas,
Et Ver purpureo gramine vestit agros.
Tum pecora exsiliunt, & aves concentibus
implent
Aera, latari singula quæq; solent.
Fac quoq; Sponse decens verē latetis ut isto
Tempore, quo latus vivere quisquis aet.
Gaudia

Gaudia namque tibi multum exoptata parantur,
Exoptata diu nunc tibi virgo datur.
Arrident iam cuncta tibi, gratantur amici,
Sumit in amplexus te noua nupta suos.
Non deceptus enim, nec spe lactatus inani,
(Non tulit alter eam,) quam petis, ipse capis.
Gratulor ergo tibi sincerus amicus amore
Vt flagres sponsae, illagret et illa tui.
Viue diu sponsae, nec Eris vos inter alatur
Dira, sed unanimes vivite uterque diu.
Sic vobis aderit numen coeleste, jugalem
Quod multa lectum prole beare potest,

Georgius Neander Svebos:
amoris & honoris
ergo sbb.

A LIA.

Standem vixus calor en tuus ardet: ocelli
Caligant frigent ora: manusque tremunt:
V&, pallor vultus intrat: v& viscera languent:
Tegemitus cruciant corde triumfat amor:
Iamne labas tandem, Dicet iltro subdis amori
Cotta: dicas Veneri corda: virago subit.
I. cela tadas & spicula tecta reconde:
Irrupit facibus Quidve Cupido suis?
Rides, Grator ob id tibi fidus amicus amico
Vtque calor felix, faustaque vincia precor.
Bradians tua nupta tuis sit splendor ocellis,
Molliat adiungens oribus ora suis.

A 5 Implicet

Implicitet ad nutum digitos, tua colla lacertis
Circundet, pallor transeat, adsit amor.
Sic vires cordi redeunt, sic vincula nervis
Dulcefcunt, votis sic tibi grata fluunt;
Sicq; torus crescit, ceu crescit vitibus ul mus,
Vlmus Sileni munere, prole torus.

*Laurentius Ludovicus Ligius Sil.
ff. artium & LL. stud.
Lipsiae fbb.*

Carmen Sapphicum.

 St ita, ut dicunt: nimis ille felix,
Cuidatur virgo juvenis, pudicis
Moribus, vita peragens honestam
Et sine labore.
Hac nihil majus meliusve terris
Fata donavere, bonusq; Iova:
Nec dabunt, quamvis redeant in orbem

Aurea secula.

GREGORI vives igitur colende
Artibus doctis animum polite,
Rectius, castam accipiens puellam

Auspice Christo.

Mutuus

Mutuus vobis amor adsit, una:
Mens, fides una ac eadem voluntas:
Sit gravi vester torus absq; mole
Non sine prole.

Abraham Cnobloch
Francof.

ALIVD.

*Q*ui sanctum castâ conservat mente pudorem,
Atq; tori casti fædera casta colit.
Fundit opes fluxas huic divite copia cornu,
Et quantum vita postulat usus, habet.
Casta huius thalami consors ut palma virebit.
Nobilis, & pariet pignora chara tori.
Quæ dicent grates cæli, terraq; monarchæ,
Et dulces fundent corde gemente precess.
Vosigitur Sponsi votis in vota vocate,
Qui mare, qui terras, qui regit astra, Deum.
Sic aderit vestris ipsius gratia cœptis,
Et vestrarum ornabit prole decente domum.
Quæ certet vobis magnas depellere curas,
Et variis rebus vos recreare queat.

Amoris & honoris ergo
sbb. Abraham Bartolus

T. M.

Hunc igitur gradilem quoq; praeteruech er ~~anna~~, 165

Vix sine qui noxā creditur ire virit,

Quo super occiduam legem posuere rebusti,

Exempli multi quod docuere scer,

CLARE Vir & nostri lux magna Magiselys,

Barbaric p̄orgib cui superatus manū,

Insidie p̄etrō p̄tuit te Parca protervir,

Eximius cupide sucta nocte viris

Frugique multiplici conatur frangere fuster

Invida sic studiis cernitur esse bonis.

In castis tamen bancis suis Aeterna cecidit

Qua summo uenit nata Parante Salut,

Non cladem inferri studiis ea passa decurit,

Quae laber praegit te moriente furib.

Ergo ad eum persoluo syster liberter

Auctor vita p̄tare ore Deo

Qui filii perpetuum clementer vult esse salutem

Et vita adjiciat secula multa tua.

Sic matronatui reverens optaverit Uxor,
Quae radiis fulget pulchra, coruscantia;
Sic studiora tuo quae pendebat ab ore docentia
Discendi flagrante optima, amore cohors,
Sic aspiranter laudum ad fastigia Nati,
Doctrinae existunt qui simulacra:
Si qui te studio vere coluerit perenni,
Mirati variae cognitionis oper,
Candorige tuo se comiserit volenter
Ut sibi praesidio Nominis umbo' force
Quor inter si me digneris habere favorem
In magno latitudine duxero parte mibi,
Quantunq; ruidior testetur pagin' cultum,
Sanctam venorum quoque fine grande han.
Qui me perpetuo immortui dignatus amore est,
Iustissime tuam sponte patere domino.
Hujus eternum cupio nominis favoris
Atq; tibi abz tuis prospecte cuncta precia,
Magna Vir & nostri celebranda fama Lycii
Aeterna insigni vive MAGIRE bone

Nuptiar. I. D.

Magnatib[us] incumbit longe gravissima cura
Flor iuruchum, prostate gente bono

Non modo namq[ue] saltem curas Princeps ita iussit.

Saxen molaria sed teq[ue] amico premunt

Audiit Elector, credo, de robore Magnus

Corporis ac animi plurima sapientia.

Har tibi orationem parter commisit a.,

Eendar,

Quæris te jandudum noverat esse paræ

Non leuis aut parua est provincia ta,

lir habenda

Nam duo sunt, quibus servita carere

nequit.

Quæris es Praefectus Sparta dignandus

bonæstæ favet

Civicus orda tibi rusticæ plebique

Equivid agas solus, sociam tibi querere

fidelem

Sisypnum tecum qua pia portabam

Opprimere aliar[um] curis immerse profun-

dir

Partiri dicar, experiri leues

Quælisti, fama est cultamq[ue] plamq[ue] puerilam

Quæ tibi lata lubens suppeditum latz.

Debet capse piis morata parentib[us] ortu,

Et vera CHRISTUM religione colit.

Nec pietatis amor sincer[us] deseret illam

Auspiciis salve Sponsæ preccate bonit[er].

Hic exercebis latus labra atq[ue] molares

Cum Sponsâ miseras salsa libentia ioga

Quæ Venus ad thalamum stans dilaudabit

Et quinta tingens oscula parte sui.

Sponsa tibi officii pondus studiose levavit

Inimici curas ut fatigare graver.

Fortius ergo insta, tibi cura sitq[ue] salinum

Tu quoq[ue] jam molitor perperotare mo-

lam.

Sic uoces at qui non didici factura

farinam,

Cui Pater ille tuus charur amicorat.

160

Inter adversaria mea receptum carmen
in lactam librum meorum
in disloquatione urbis Gurnae An Chr. 1631.
partim ignis vi absumptum
partim a vulnus abletum.

Impius in nos trax invasit miler amores,

Nec dubitat posita dicere fronte suor.

Prostribit, laceras, nec in usq; veritatem honestum

Ita meum scandit fœda rapina pœcar.

Quare, qui nostri sint dicuntur amores?

Nempe mihi soli sunt in amore libri.

Hoc nibi fatalis quœir ira peperat ignis

Quo patria in cineres tota redacta fœcat;

Hoc nibi sacrilego rapuit stratiofa tamulu,

Cum famen band uti natu ad arma queat.

Redde mihi erector scelerati Lavernio amores,

Per propriar nobis tachis nulla tibi est.

Quosque surrexerit mihi lugos, reddito libror,

Allon namq; meor iniiciisque manum.

Si quid salutis ueris sed salutis sacra pagina, raptar

Quod fecisti alij perpetuor idem?

Ane tibi diverso scribatur libera longa,

Disperpulit quando confidere crucis.

D. O. M. S.

Tumulus Sebastiani Bläsingro

Frankfurt. Marchiti, inferiorum clu
sium in Scholâ Patriâ Praeceptoris

Prima ducere tibi ploror clementatelloz industry

In tenui labor, at non sine fruge fuit.

Ocier ex isto BLASTINGA correcr.

In ceteris CHRISTO missur praemia dantur capir.

Natus anno CHR.

1606 d. 18 Decemb.

Ob. A. 1640 d.

4 Maij

Carmen Elegiacum quod scripsi Joanni Baptista GEBELIO
Svidnic. Silesio Pastori Ecclesie ih Racovio.
cum praeclaram Magisterij nancisceret Octavo
M. Theodoro Eberto 17 Calend. Maij
A. 1624. aetate meae 19.

Ito bonis avibus GEBELI, quo Deus Autor,

Quo te fata vocant ito bonis avibus.

Magnum opus adgredieris, sed, quod tibicine fultus

Numinis afferei, fortiter expedites.

Imbut orantis lingam locuplete Suadā.

SPIRITUS Orator cœlicus ille, tuam.

Seminum disperge DEI per cordium agellos:

Nec sine mole preces, aut sine fruge, dato.

Et vincta DEI assiduo accubusq; labore

Percole, quo fructus mille o^{rum}upraq; ferant:

BAPTISTAM ex cathedra BAPTISTAM imitare tonantem

GEBELI! vera pro pietate puta:

Instue non-electos, errantes corrige, fractos

Erigi, confuta dogmata vera minus.

Sic vivente volent tecum parturier annos

Prospера dicentes quels sacra dicta feres.

Sublatissim manibus, sine pondere terram

Manibus optabunt, (sed bene sero) tuis,

Cum tuba te rupsta tumba revocabit ab umbris,

JOVA, mei pastor dicet, adesto, gregis;

Ambrosia rursum te pascam & nectares quare

Magna capi astrati præmia, carpe, poli.

Hoc penitus animi penetralibus opto, precordi

JANE mihi multo nomine char! VALE.

AK 827

TA - FL

ULB Halle
002 062 674

3

NOVIS & VPTIIS
DN. GREGORII MOLLERI

CROSNENSIS SIL.

Iuvenis ab eruditâ doctrinâ, & morum
elegantiâ ornatissimi, sponsi,

ET

DOROTHEÆ NEVMA NÆ

virginis castissimæ & pudicissimæ

CHRISTOPHORI NEVMAN S

Viri & civis Crosnensis optimi, in
gerrimiq; filia charissima, sponsa

Crosnæ Silesiorum

Ad diem quartum iduum Maii

ANNI

cl. I. xci

Liber M. Joannis celebratis Molleris
AMICI

In Academiâ Francofurtana gratulantur.

Ἐτεομηνομερόστιχον.

Bis sena Ut Maii LVX orta, probante Ieho Vâ
Egregio Sponso Sponsa Venusta Dat Vr.

Maii, Ruding, Fraust.

Typis Sciurianis.

1916.766

